

PĀVILS – MISIJA UN VĒSTS

Sabata pēcpusdienai

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

1. Kor. 1:22-24, 1. Tim. 6:12, 2. Tim. 4:7, 1. Kor. 15:12-22, Ap.d. 15:38-41.

ATMIŅAS PANTS:

“Brāļi, es nedomāju par sevi, ka esmu jau ieguvis, bet vienu gan – aizmirsdams to, kas aiz muguras, un tiekdamies pēc tā, kas priekšā, es dzenos uz mērķi – iegūt balvu, uz kuru Dievs aicina augšup Kristū Jēzū.” (Fil. 3:13, 14)

Szsekojot Vecās Derības pravietiskajām vēstīm, jūdu vēsturei, kā arī Jēzus dzīvei un mācībām, Pāvils attīstīja kristīgu koncepciju par glābšanas vēsturi, kas bija centrēta Kristus dzīvē, nāvē un augšāmcelšanāsā. Pateicoties Pāvila kultūras fonam gan jūdaisma, gan grieķu-romiešu sabiedrībā, viņam bija pietiekama izpratne, lai izceltu evaņģēliju no ebreju dzīves civilajiem, rituālajiem un morālajiem ieradumiem un padarītu to pieejamāku multikulturālai pasaulei.

Pāvila 13 vēstules ticīgajiem bija par ticību viņu dzīvē. Viņš aizskāra doktrinārus, kā arī praktiskus jautājumus. Viņš deva padomu, iedrošināja un aizrādīja par personīgo kristietību, attiecībām un draudzes dzīvi. Tomēr visās viņa vēstulēs galvenā tēma bija “Jēzus Kristus krustā sistais” (1. Kor. 2:2).

Pāvils nebija tikai vēstuļu rakstītājs. Viņš kļuva pazīstams arī kā apustuliskais misionārs līdz pat izcilības pakāpei, nesot liecību par evaņģēliju no Sīrijas līdz Itālijai, varbūt pat līdz Spānijai. Desmit gadu laikā Pāvils dibināja draudzes četrās Romas impērijas provincēs. Šajā nedēļā aplūkosim gan Pāvila misiju, gan vēsti.

Lūdzu, iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 19. septembrī!

Grieķi un jūdi

Izlasi 1. Kor. 1:22-24! Kā šie panti palīdz mums saprast dažādos veidus, kā cilvēki attiecas pret patiesību? Ko mēs no šeit atklātā varam mācīties, kas varētu palīdzēt mums liecināšanā dažādām cilvēku grupām? _____

Atbrīvojot no verdzības Ēģiptē, Dievs rādīja ievērojamas zīmes, ka Israēls ir Viņa aizgādībā. Vēlākajās paaudzēs jūdi bija iemācījušies gaidīt, ka ikviens jauns no Dieva sūtīts vēstnesis atklās sevi ar zīmēm un brīnumiem.

Pretēji tam, saskaņā ar savu filozofisko un zinātnisko mantojumu, grieķi meklēja savai ticībai racionālu pamatu, kas apmierinātu cilvēka gudrības prasības.

Pāvils nepalaida garām savas mērķauditorijas kultūras un garīgo mantojumu, bet izmantoja to kā sākumpunktu, lai pasludinātu krustā sisto Kristu. Tie, kas ilgojās pēc zīmēm, atrada tās Jēzus dzīvē un kalpošanā un agrīnajā draudzē. Tie, kas ilgojās pēc loģiskas elegances un racionālisma, atrada to Pāvila argumentos par evaņģēlija vēsti. Abām grupām galu galā bija tikai viena vajadzība, un tā bija iepazīt augšāmcelto Kristu un "Viņa augšāmcelšanas spēku" (Fil. 3:10). Kā Pāvils aizveda viņus pie šīm zināšanām, bija atkarīgs no cilvēkiem, kuriem viņš liecināja.

Kad Pāvils sludināja jūdu izcelsmes klausītājiem, viņš balstīja savas svētrunas uz Israēla vēsturi, saistot Kristu ar Dāvidu un uzsverot Vecās Derības pravietojumus, kas norādīja uz Kristu un paredzēja Viņa krustā sišanu un augšāmcelšanos (Ap.d. 13:16-41). Tas ir, viņš sāka ar to, kas viņiem bija pazīstams, ko viņi cienīja un kam ticēja, un no šī sākumpunkta centās aizvest viņus pie Kristus.

Pagāniem Pāvila vēsts ietvēra Dievu kā Radītāju, Uzturētāju un Tiesnesi, grēka ienākšanu pasaulē, glābšanu caur Jēzu Kristu (Ap.d. 14:15-17, 17:22-31). Pāvils bija darbojies ar šiem cilvēkiem no atšķirīgiem sākumpunktiem nekā ar jūdiem (vai pagāniem, kas bija pārliecināti par jūdu ticību). Tomēr arī šeit viņa mērķis bija vadīt viņus pie Jēzus.

Padomā par savu personīgo ticību! Uz kā tā ir balstīta? Kāds tev ir iemesls ticībai? Kā tavs iemesls var atšķirties no citu cilvēku iemesla, un kāpēc ir svarīgi atzīt šīs atšķirības? _____

Kareivji un atlēti

Kā prasmīgs runātājs Pāvils savā misijas darbā izmantoja zināmo, lai izskaidrotu nezināmo. Viņš izmantoja grieķu-romiešu ikdienas dzīves iezīmes, lai ilustrētu praktisko realitāti jaunai dzīvei Kristū. Mācību metaforām viņš īpaši izmantoja divas jomas no savu jaunatgriezto pasaules – atlētus un vienmēr klātesošos Romas kareivjus.

Patika pret atlētiskiem sasniegumiem Pāvila pasauli saistīja vairāk nekā mūsējo. Senie grieķi nodeva savu sacensības mīlestību cauri gadsimtiem, uzturot ne mazāk kā četrus atsevišķus olimpiska tipa sacensību ciklus, kas bija izvietoti dažādās Grieķijas daļās. Romieši bija mantojuši un tālāk nodeva atlētiskas sacensības. Skriešanas sacensības bija vispopulārākais notikums un ietvēra skrējienu, kurā vīriem bija jāapvelk pilns militārais ekipējums. Arī cīkstēšanās bija populāra. Atlēti trenējās neatlaidīgi, un uzvarētājs tika bagātīgi atalgots. Etniskā izcelsme, tautība un sociālā šķira bija mazsvarīga, jo mērķis bija izturība un sasniegumi.

Kādas pamatmācības kristīgajai dzīvei Pāvila lasītāji varētu atrast šajos pantos? 1. Kor. 9:24-27, Gal. 5:7, 1. Tim. 6:12, 2. Tim. 2:5. _____

Sākot ar imperatoru Augustu, Romas valdnieki nomainīja īslaicīgos kareivjus pret pilna laika karavīriem, izvietojot viņus pa visu Romas impēriju, uzlabojot un standartizējot viņu aprīkojumu un ieročus. Pāvila laikā kareivji tika rekrutēti no dažādām etniskām un nacionālām grupām, vienalga, vai viņi bija Romas pilsoņi vai nebija. Lai saņemtu atalgojumu sava kalpošanas laika beigās, kareivji solīja pilnīgu uzticību valdošajam imperatoram, kas konflikta brīdī personīgi vadīja viņus cīņā.

Kā šajos pantos Pāvils salīdzina karavīra un kristieša dzīvi? 2. Kor. 10:4, 5; Ef. 6:10-18; 1. Tim. 6:12; 2. Tim. 2:3, 4. _____

Savā, iespējams, pēdējā vēstulē Pāvils attiecināja gan kareivi, gan atlētu uz savu kristieša misionāra dzīvi: "Krietno cīņu es esmu izcīnījis, skrējienu esmu pabeidzis un ticību saglabājis." (2. Tim. 4:7)

Kādā ziņā ticība ir cīņa un kādā veidā – skrējiens? Kā tu esi piedzīvojis abu salīdzinājumu realitāti savā personīgajā kristieša dzīvē? Kādas metaforas vislabāk apraksta tavu personīgo pieredzi un kāpēc? _____

Pāvils un likums

"Vai tā mēs caur ticību iznīcinām bauslību? Nē, taču! Mēs bauslību apstiprinām."
(Rom. 3:31) Par kādu likumu Pāvils šeit runā? _____

Pāvila vēstulju tulkojumos angļu valodā vārds "likums" lietots aptuveni 130 reižu, bet Apustuļu darbos – aptuveni 20 reižu. Pāvils centās likt saprast saviem klausītājiem un lasītājiem neatkarīgi no viņu kultūras, ka "likums" ietver vairākas nozīmes, īpaši jūdiem. Tādi likumi kā desmit baušļi ir spēkā visiem cilvēkiem visos laikos. Bet cita veida likumus Vecajā Derībā un jūdu kultūrā Pāvils neuzskatīja par kristiešiem saistošiem.

Savos rakstos apustulis izmantoja vārdu "likums" plašāk attiecībā uz reliģisku ceremoniju noteikumiem, civillikumu, veselības un šķīstīšanās likumiem. Viņš rakstīja par atrašanos "zem bauslības" (Rom. 3:19) un par "atbrīvošanos no bauslības" (Rom. 7:6). Viņš aprakstīja "grēka likumu" (Rom. 7:25), bet arī "likumu, kas ir svēts" (Rom. 7:12). Viņš pieminēja Mozus likumu (1. Kor. 9:9) un arī Dieva likumu (Rom. 7:25). Lai arī cik mulsinošas šīs frāzes šķiet ciltautietim, jūdu ticīgajam, kas bija uzaudzis ebreju kultūrā, no konteksta bija skaidrs, kāds likums ir domāts.

Izlasi Rom. 13:8-10; Rom. 2:21-24; 1. Kor. 7:19; Ef. 4:25, 28; 5:3; 6:2! Kā šie panti palīdz mums saprast, ka Dieva morālais likums, desmit baušļi, pie krusta netika atcelti? _____

Pāvils saprata, ka ceremoniālie likumi, kas sīkāk aprakstīja, kā cilvēkam tuvoties Dievam ar priesteru, ebreju svētnīcas un upuru starpniecību, pēc krustā sišanas zaudēja savu spēkā esamību. Tie bija kalpojuši savam mērķim savā laikā, bet tagad vairs nebija vajadzīgi. (Tas kļuva īpaši acīmredzams pēc tempļa iznīcināšanas.)

Tomēr ar morālo likumu, kas izteikts desmit baušļos, ir citādi. Savās vēstulēs Pāvils citē dažus baušļus un norāda uz citiem kā uz universālām ētikas prasībām visiem cilvēkiem – gan jūdiem, gan pagāniem. Rakstot pret grēcīgiem ieradumiem, Pāvils nekādā veidā nenoniecina pašu likumu, kas definē grēku. Tas būtu tāpat, kā teikt kādam, lai nepārkāpj ātruma ierobežojumus, vienlaikus stāstot, ka ātruma ierobežojumu zīmes vairs nav spēkā.

Krusts un augšāmcelšana

“Es apņēmos pie jums citu neko nezināt kā vien Jēzu Kristus, krustā sisto.” (1. Kor. 2:2)

Nav šaubu, Kristus krusts bija centrālais visā, kā Pāvils dzīvoja un ko mācīja. Bet Pāvils nemācīja par krustu vakuumā. Viņš mācīja to citu mācību kontekstā. Un viens no tiem, varbūt visciešāk saistītais ar krustu, bija augšāmcelšanās, bez kuras krusts būtu veltīgs.

Izlasī 1. Kor. 15:12-22! Kas šajos pantos pateikts tāds, kas parāda, cik svarīga evaņģēlijam ir Jēzus nāve un augšāmcelšanās? Kāpēc izpratne par nāvi kā par miegu ir izšķiroša, lai šiem pantiem būtu kāda nozīme? Tas ir, ja mirušie Kristū jau ir Debesīs, tad par ko Pāvils šeit runā? _____

Diemžēl lielākā daļa kristiešu tradīciju, kā arī nekristīgo reliģiju stipri tic cilvēka dvēseles nemirstībai. Tomēr pretēji šim uzskatam, Pāvils atkārtoti uzsvēra, ka:

- 1) tikai Dievs ir nemirstīgs (1. Tim. 6:16);
- 2) nemirstība ir Dieva dāvana izglābtajiem (1. Tes. 4:16);
- 3) nāve ir miegs līdz Kristus nākšanai (1. Tes. 4:13-15; 1. Kor. 15:6, 18, 20).

Pielūgsme gandrīz visās reliģijās iekļauj neskaitāmas viltus mācības, kas balstītas uz nepareizo izpratni par dvēseles nemirstību. Šīs kļūdas iekļauj tādus jautājumus kā reinkarnācija, svēto pielūgsme, senču garu godāšana, mūžīgi degoša elle un daudzi jaunā laikmeta ieradumi, piemēram, sazināšanās ar mirušajiem vai astrālās projekcijas. Patiesa izpratne par Bībeles mācību nāves jautājumā ir vienīgā reālā izpratne pret šiem maldiem. Cik žēl ir arī tas, ka visvairāk šai patiesībai pretojas kristieši no citām konfesijām.

Ticīgais aizver acis nāves miegā, un pēc tumsas un klusuma brīža viņš vai viņa pamostas mūžīgai dzīvei, Kristum nākot otrreiz. Ko patiesība par mirušo stāvokli mums atklāj par Dieva raksturu? _____

Labu attiecību uzturēšana

Pāvils bija čakls strādnieks ar spēcīgu personību un mērķtiecību. Šādiem cilvēkiem varbūt ir maz draugu, bet daudz apbrīnotāju. Tomēr ceļojumos viņu bieži pavadīja divi vai trīs darbabiedri. Vismaz astoņi no šiem tuvākajiem darbabiedriem ir nosaukti vārdā (Ap.d. 13:2; 15:22, 37; 16:1-3; 19:22; Kol. 4:7, 10, 11; Fil. 24.). Šeit var pieskaitīt sveicienus 24 personām Rom. 16. nod., kā arī vispārīgus sveicienu saimēm.

Apustulis bija par komandas darbu, īpaši jaunos laukos. Tomēr viņam reizēm bija konflikti ar līdzstrādniekiem.

Izlasi Ap.d. 15:38-41! Kas šeit notika, un ko tas mums stāsta par cilvēciskumu, kas piemita pat šiem izcilajiem Kunga darbiniekiem? _____

_____

“Tieši te Marks, baiļu un nedrošības pārņemts, sāka šaubīties par savu nodomu pilnībā nodoties Kunga darbam. Pie grūtībām nepieradis, nonākot briesmās un trūkumā uz ceļa, viņš sāka svārstīties. [...] Šī dezertēšana deva iemeslu Pāvilam nelabvēlīgi skatīties uz Marku un to pat kādu laiku bargi nosodīt. Barnaba turpretī centās viņu atvainot piedzīvojumu trūkuma dēļ. Viņš bija noraizējies, ka Marks pavisam neatstāj kalpošanas darbu, jo savā radniekā saskatīja īpašības, kas to varētu darīt par sekmīgu Kristus strādnieku.” (E. Vaita “Apustuļu darbi” 169., 170. lpp.)

Ziņojums Apustuļu darbos atklāj, ka Pāvils sagaidīja, lai viņa pavadoņi misijas grūtībās un briesmās būtu neatlaidīgi. Pāvilam komanda bija kā draudze miniatūrā. Misijā viņš uzsvēra laba piemēra un atdarināšanas vērtā parauga svarīgumu. Apzinīgas, tomēr mīlošas attiecības starp komandas locekļiem kļuva par paraugu draudzēm, kas bieži bija balstītas uz māsaiņniecībām. Komanda bija arī ideāla iespēja, lai apmācītu jaunos evaņģēlistus un misionārus. Protams, reizēm viss nebija tik gludi, kā, piemēram, Jāņa Marka gadījumā.

Izlasi 2. Tim. 4:11! Ko šis pants atklāj par izaugsmi un piedošanu? _____

Mēs visi pieļaujam kļūdas. Kā tu vari iemācīties piedot tiem, kuru kļūdas tevi ir ievainojušas? Padomā arī par tiem, kurus tu esi ievainojis. Kā tu esi centies izlabot šīs situācijas? Ja tu neesi to darījis, kāpēc gan neizdarīt to tagad?

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

Apustulis Pāvils ir salīdzināts ar taureņu efektu haosa teorijā: "taureņa spārnu vēziens Kalifornijā rada orkānu Āzijā". Viņa kā rakstnieka un sludinātāja darbs palīdzēja pārvērst jūdu sektu mazpazīstamā Romas impērijas nostūrī par pasaules reliģiju. Domas, kas izteiktas viņa 13 vēstulēs, iespējams, ir atstājušas lielāku ietekmi nekā jebkurš cits līdzīga apjoma senās grieķu literatūras darbs.

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Pāvils izvairījās no mocekļa nāves, bēgot uz Atēnām, grieķu-romiešu pasaules intelektuālo centru. Pilsētas nodrošināja patvērumu bēgļiem, arī kristiešiem. Apustulis nezaudēja laiku; izpētījis pilsētas reliģiskos monumentus, viņš apspriedās ar jūdiem un sludināja tirgus laukumā. Izlasi Ap.d. 17:16-31! Kā Pāvils tuvojās šiem cilvēkiem, un kā tas palīdz mums saprast vajadzību piemērot vēsti dažādām cilvēku grupām? Vienlaikus ievēro, ka Pāvils nekādā veidā nevājināja vai nepielāgoja patiesību, lai aizsniegtu šos cilvēkus. Kā mēs varam būt droši, ka savos mēģinājumos aizsniegt citus, mēs nepielāgojam tiem patiesību? _____

2. Kāpēc mirušo stāvoklis ir tik svarīga mācība? No kādām kļūdām un maldiem mūs pasargā izpratne par šo patiesību? Un kā ar tavu personīgo kultūru? Kuras ticības pamatmācības ir atbalsts šai patiesībai? _____

3. Pārdomā vairāk jautājumu par zīmju, kā arī loģikas un saprāta lomu ticībā. Grupā ļaujiet tiem, kas ir labprātīgi, runāt par to, kā viņi ir nākuši pie ticības un kāda loma tajā ir bijusi tādiem faktoriem kā zīmēm, loģikai utt. Kāda ir to loma ne tikai nāksnā pie ticības, bet arī tās saglabāšanā? _____

4. Kas ir lielākā daļa cilvēku tavā sabiedrībā? Kāda ir tās kultūra? Kāda ticība ir visbiežāk sastopama? Pamatojoties uz savu izpratni par viņu ticību un kultūru, padomā rūpīgi, kāda būtu vislabākā pieeja, lai viņus aizsniegtu. Kādi ir daži no pirmajiem ķīļiem, kas ļautu tev nodibināt kontaktus tādā veidā, kas nebūtu tiešs uzbrukums viņiem? _____